

ROZRYWACZ (2) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); a jasne.

sg *N* rozrywacz (2). ◇ [pl *D* rozrywacz(o)m. ◇ *A* rozrywacze.]

Sł stp brak, Cn s.v. rozrywam kogo, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. *Ten, kto narusza jedność, wicherzyciel, buntownik; ruptor Calep (2) : Calep 932a; [[Apostoł mówi:] Wyrzućcie kwas z pośrzedku siebie/ patrzcie ná złe robotniki/ pátrźcie ná rozrywácze SkarUp 8; SkarProces 27].*

[*W połączeniu szeregowym: Biádá rozrywáczom/ [...] fałzywey bráćiey/ odźczepionym członkom/ fynom złości/ którzy sieią między brácią niezgodę. SkarKaz 211b (Linde).*]

Szereg: »rozrywacz i buntownik« (1): Przekłety ieft táki rozrywácz y buntownik/ który rozdziały ty y rołtyrki w mieście tak zgodnym/ y miłością łąsiedzką związánym czyni. SkarKaz 634b.

2. [*Ten, kto usuwa, unieszkodliwia coś; dissolutor Cn [czego]:*

Szereg: »rozrywacz a rosypacz«: iż ten Pan ieft rozrywácz á rołypacz káždego niebefpieczeńftwá náłzego. KomentHozeasz [61²].]

Synonimy: 1. buntownik, zamieszacz; 2. rosypacz.

ZCh